

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний авіаційний університет
Aix-Marseille Université (France)
TESOL – Ukraine

**НАЦІОНАЛЬНА ІДЕНТИЧНІСТЬ
В МОВІ І КУЛЬТУРІ**

Збірник наукових праць

Київ 2017

УДК 821.09(100)(082)

НЗ5

Національна ідентичність в мові і культурі: збірник наукових
НЗ5 праць / за заг. ред. А.Г. Гудманяна. О.Г. Шостак. - К.:Талком, 2017. -
343 с.

ISBN 978-617-7397-36-5

Збірник містить тексти доповідей X Міжнародної конференції з питань національної ідентичності в мові і культурі, що відбулася 17-18 травня 2017 року на кафедрі іноземних мов і прикладної лінгвістики Навчально-наукового Гуманітарного інституту Національного авіаційного університету (м. Київ, Україна).

Організаційний комітет

Голова оргкомітету:

Гудманян А.Г., д-р філол. наук, проф., директор Навчально-наукового Гуманітарного інституту Національного авіаційного університету

Заступник голови:

Шостак О.Г., канд. філол. наук, доцент, зав. кафедрою іноземних мов і прикладної лінгвістики Навчально-наукового Гуманітарного інституту Національного авіаційного університету

Члени оргкомітету:

Артюшкіна О., канд. наук з лінгвістики, доцент каф-ри славістики, університет Екс-Марсель, м. Екс-ан-Прованс, (Франція)

Раду А.І., канд. філол. наук, доцент кафедри іноземних мов для гуманітарних факультетів Львівського національного університету імені Івана Франка

Рецензенти:

Дудок Р.І., д-р філол. наук, проф., зав. кафедрою іноземних мов для гуманітарних факультетів Львівського національного університету імені Івана Франка

Мосенкіс Ю.Л., док. філол. наук, професор, професор кафедри сучасної української мови Інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Чеснокова А.В., проф. каф-ри англ. філол. і перекладу Київського університету імені Бориса Грінченка

*Рекомендовано до друку Вченою радою Гуманітарного інституту
(Протокол № 3 від 19 квітня 2017 р.)*

ISBN 978-617-7397-36-5

© Національний авіаційний університет, 2017

© Колектив авторів, 2017

МАКАБРИЧНІ РИСИ У АЛКОГОЛЬНОМУ ЛІТЕРАТУРНОМУ ДИСКУРСІ

Нікого не здивувати, що творці, а саме письменники, завдяки своєму незрозумілому суспільному та подекуди і соціальному статусу, доволі часто стають заручниками як стилю, так і образу та, зрозуміло, стереотипів.

Більшість дійсно вірить, що саме письменник є втіленням совісті нації та прикладом для наслідування. Але в той самий час історія наводить геть інші приклади.

Географія митців-алкоголиків вражає. Історію може розпочати всім відомий давньогрецький філософ Діоген, що мешкав у бочці, якому було достатньо глечика вина щоденно, але ж в той самий час його відрізняли великий інтелект, безмежне красномовство і, звичайно, нестерпно жовчний характер.

Шанувальником Бахуса був і стовп Середньовічної культури Омар Хайям, навіть попри те, що жив в ісламській країні, де вживання алкоголю під заборонаю і дуже карається.

Що вже гріха таїти, знаходив розраду та натхнення у вині і великий український Кобзар.

Не дивно, що в цьому переліку є французи-любители вина. Серед яких і Оноре де Бальзак.

Тут представлено і чеха Ярослава Гашека, а як забути про німців Йогана Гете та Еріха Ремарка?

Щодо російських письменників, грішних цією вадою, список буде довжелезний. Ні для кого не є секретом, що до цієї когорти входили Сергій Єсенін, Сергій Довлатов, Михайло Шолохов, Олександр Купрін...

Як це не дивно, але американський список письменників-випивох не пасе задніх відносно нашого слов'янського. Хто б міг подумати, що сюди входять Едгар По, О. Генрі, Джек Лондон, Скотт Фіцджеральд, Ернест Хемінгуей, Вільям Фолкнер, Стівен Кінг та ще сила силенна інших.

Американський психіатр Дональд Гудвін якось описав типовий портрет алкоголика: «Американець, письменник, лауреат Нобелівської премії». Він навіть висунув теорію, що у літературного таланту і алкоголізму одні й ті ж корні.

Чому стільки найкращих письменників так завзято пиячили? Допомагав алкоголь їм творити чи, навпаки, заважав?

Можливо причини пияцтва беруть початок в таємниці їх обдарованості, або, можливо, в особливості того часу?

Виникає цілком логічне припущення, що алкоголізм і талант для творчих натур ідуть поруч. І якщо це прокляття таланту, то чому не пив, наприклад, Марк Твен?

Так, вони добряче випивали. І, дійсно, вони геніально писали. Але не завдяки алкоголю, а не зважаючи на нього. І ось у чому вся суть. А скільки б ще могли створити! (Якщо б не пили!)